

Ved at påvirke befolkningens kostvaner vil vi kunne skabe en forebyggende effekt i forhold til en lang række sygdomme.

Vi er også enige i, at vi trænger til kostforandringer i offentligt regi. Patienter i sundhedsvæsenet skal naturligvis have en ernæringsmæssig korrekt forplejning. Sund forplejning fremmer helbredelsen.

De svageste grupper i samfundet er mest udsat for at blive syge. Vore sociale rammer, placering i forhold til arbejdsmarkedet, boligkvalitet og psykiske velbefindende betyder noget for sundheden. Derfor skal vi også tænke bredt, når vi ønsker at forbedre folkesundheden gennem forebyggelse.

Tilknytning til arbejdsmarkedet er vigtig. Derfor skal vi støtte de virksomheder, der ønsker at tage et større socialt ansvar.

En fornuftig bosituation er vigtig. Derfor skal vi blive ved med at byforny. Vi skal få bygget de boliger, som de sindslidende mangler, og vi skal sikre psykiatriske patienter og langtidssindlagte eneværelser.

Lakmusprøven i forhold til den brede forebyggelse finder vi derfor ikke i denne debat. Vi finder den, når boligpolitiske, socialpolitiske og arbejdsmarkedspolitiske sager står på dagsordenen. Det er gennem disse sager og ikke i denne debat, vi kan vurdere, hvor meget regeringen og Folketingets partier egentlig vil.

Jeg skal på CD's vegne give regeringen og befolkningen et løfte om, at vi vil være med til at forbedre kvaliteten af de dårligste boliger. Vi vil være med til at give sindslidende bedre vilkår. Vi vil være med til at gøre mere ved ledigheden. Vi vil hjælpe de personer, der ikke kan klare et job på almindelige vilkår, til et arbejde på deres vilkår.

Pia Kjærsgaard (DF):

For at starte med den sidste taler vil jeg da sige, at det undrede måske også mig lidt. Jeg kan så tilslutte mig det, der senest er sagt her oppe fra talerstolen om de sindslidende. Det synes jeg også burde have været mere med.

Ellers skal jeg sige, at forebyggelse er bedre end helbredelse. Det er sagt nogle gange, og det er jo en sandhed, som man må forsøge at leve op til. Sådan er det. Og det er da også holdningen hele vejen igennem redegørelsen. 16 sider er mange sider, og selvfølgelig er det meste sådan noget, som vi ved i forvejen. Sådan må det nødvendigvis også være, når man taler forebyggelse.

Det er blevet drøftet meget, hvordan vi alle sammen kommer til at leve sundere og bedre, så vi alle får et bedre og et længere liv. Meget af det er jo noget, som man godt ved i forvejen: at tænke over, hvad man spiser, at grønt er godt, og fedt er skidt, at rygning er dybt skadeligt, at alkohol i et vist kvantum er nedbrydende, og at motion er godt for at være frisk og sund så længe som overhovedet muligt.

Forebyggelse må da også være, at der kan ske en hurtigere hospitalsindlæggelse, hvis en patient og læge mener, at noget er galt, som bør ordnes på et hospital. Så det er bestemt ikke forebyggende, det er derimod fremmende for en sygdom og nedbrydende også psykisk for helbredet, hvis man ikke kan blive indlagt i løbet af meget kort tid, når der er noget galt med ens helbred. Det er for dårligt, at der stadig væk i et samfund, vi kalder et velfærdssamfund og burde kunne kalde et velfærdssamfund, er de lange ventelister, når folk skal indlægges for en banal lidelse.

Jeg mener, at ministeren burde have berørt dette nærmere i redegørelsen, men venteliste-problematikken er ikke nævnt.

Det er godt, at der tales meget om og gøres meget for folkesundheden, at der tales meget om sunde madvarer, økologi, og at vi mere og mere forbruger madvarer fra dyr, der har haft det godt.

Ligesom Venstre og De Konservative ærgrer det også Dansk Folkeparti, at sundhedsministeren blokerer for tilbudet om mammografi i alle amter. Jeg vil nu kalde det forebyggende, idet det gør det muligt at konstatere en knude i brystet, før det måske ender med at blive en alvorlig sygdom.

Vedrørende spørgsmålet om alkohol og de skadelige virkninger, det medfører, kommer ministeren ind på forslaget om forbud mod salg af alkohol til børn og unge under 15 år.

Dansk Folkeparti finder ikke, det virker forebyggende. Det vil højst genere en hel del forretninger, og forbudet vil være meget, meget nemt at omgå.

Derimod er der ingen tvivl om, at drikkeriet blandt helt unge, ja, faktisk børn helt ned til 11, 12 og 13 år, er et ganske, ganske alvorligt problem. Man kan blive meget forskrækket, når man hører og læser de historier om det, der foregår, og her må forældrene være sig deres ansvar meget, meget bevidst. Det er jo i øvrigt dækkende for alt vedrørende forebyggelse, at det starter i hjemmene med de små ting, og at